

Sygn. akt II KO 40/20

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **S. G. V.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 23 lipca 2020 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w G. z dnia 23 czerwca 2020 r.

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 czerwca 2020 r. Sąd Rejonowy w G. wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie - na podstawie art. 37 k.p.k. - innemu sądowi równorzędnemu sprawy S. G. V., nie wskazując czego ta sprawa dotyczy oraz nie precyzując jej przedmiotu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Z akt sprawy wynika, że przedmiotem rozpoznania w sprawie jest zażalenie S. G. V. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w O. z dnia 30 października 2015 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o sygn. akt 1 Ds [...].

Wprawdzie zarządzenie o wyznaczeniu terminu posiedzenia z dnia 30 marca 2017 r. dotyczy rozpoznania wniosku o uchylenie mandatu karnego (k. 47), lecz dalszy przebieg postępowania w sprawie, w tym treść protokołów posiedzenia, nie wskazuje, iżby to było przedmiotem rozpoznania. Przeciwnie, z protokołów

posiedzenia wynika, że rozpoznawano zażalenie pokrzywdzonej S. G. V., choć nie sprecyzowano na jakie konkretnie orzeczenie to zażalenie ona wniosła.

Tymczasem w dołączonych do tej sprawy aktach o sygn. Ds (...) Prokuratury Rejonowej w O. , znajduje się postanowienie Sądu Rejonowego w G. z dnia 3 października 2016 r. wydane w sprawie o sygn. akt II Kp (...), którym po rozpoznaniu zażalenia S. G. V. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w O. z dnia 30 października 2015 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o sygn. akt Ds (...), tego zażalenia nie uwzględniono i utrzymano w mocy zaskarżone postanowienie (k. 559-561). Na powyższe orzeczenie wskazuje również prokurator w pismach procesowych, podtrzymując swoje stanowisko co do zażalenia pokrzywdzonej na to orzeczenie, zawarte w piśmie z dnia 14 grudnia 2015 r. (k. 162 i k. 2). Również pokrzywdzona – choć nie wprost – odnosi się do wskazanego wyżej postanowienia, oświadczając na posiedzeniu w dniu 27 lipca 2017 r., że „(...) to postępowanie nie dotyczy tylko nękania, jak sugeruje Prokurator z O. , a dotyczy zorganizowanej grupy przestępczej, która unicestwiała ją przez okres 12 lat i nadal to robi. Od 2005 r. po dzień dzisiejszy”. Do tego typu zarzutów S. G. V. odnosi się postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w O. z dnia 30 października 2015 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o sygn. akt Ds (...).

Wszystko wskazuje więc na to, że zażalenie, które jest aktualnie przedmiotem rozpoznania przez Sąd Rejonowy w G. i w związku z rozpoznaniem którego Sąd ten wystąpił z wnioskiem o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu, dotyczy wskazanego wyżej postanowienia, które zostało już rozpoznane i sprawa została prawomocnie zakończona.

Skoro tak, to brak jest podstaw do przekazania jej do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.